Vrouwenrechtswinkel Utrecht

Waarom is het stopzetten van de Vrouwenrechtswinkel onbegrijpelijk?

1. De behoefte is groot en de resultaten zijn zichtbaar.

De Vrouwenrechtswinkel biedt gratis, laagdrempelige juridische ondersteuning aan vrouwen die moeilijk hun weg vinden naar reguliere rechtshulp. Het gaat onder meer om vrouwen die te maken hebben met huiselijk geweld, echtscheiding, verblijfsrechtelijke problemen, ontslag, discriminatie, schulden of dreigende dakloosheid.

Vaak spelen meerdere problemen tegelijkertijd. Taalbarrières, financiële afhankelijkheid en angst maken het voor deze vrouwen extra moeilijk om zelfstandig juridische hulp te zoeken.

Met minimale middelen heeft de Vrouwenrechtswinkel het afgelopen jaar spreekuren opgezet op inmiddels drie locaties in Utrecht. Rechtenstudenten doen de spreekuren en begeleiden de vrouwen tijdens dit traject. De spreekuren vinden plaats op laagdrempelige locaties in de wijken, waar vrouwen terechtkunnen voor onafhankelijk juridisch advies.

Juist nu de voorziening haar plek heeft gevonden en de vraag groot blijkt, beëindigt de gemeente de financiering!

2. Bijna vier jaar investeren om na één jaar alweer te stoppen: waar is de langetermijnvisie?

Aan de oprichting van de Vrouwenrechtswinkel is bijna vier jaar voorbereiding voorafgegaan. Het opbouwen van een netwerk, het vinden en opleiden van vrijwilligers en het organiseren van spreekuren kost tijd, geld en inzet.

Femmes for Freedom kreeg vanuit de gemeente het vertrouwen en de boodschap dat de Vrouwenrechtswinkel geregeld zou worden. Nu gaat na één jaar de stekker er alweer uit.

Hoe verhoudt dit besluit zich tot de ambities van het kabinet om de toegang tot het recht duurzaam te verbeteren? En waarom zou de gemeente investeren in de opbouw van een voorziening om deze vervolgens weer af te breken zodra de eerste resultaten zichtbaar worden?

Dit is kapitaalvernietiging en ondermijnt het vertrouwen van maatschappelijke organisaties in de overheid als duurzame samenwerkingspartner.

3. Het ministerie van SZW wil de subsidie voor het komende jaar voortzetten, maar Utrecht haakt af.

Een extra opmerkelijk aspect is dat het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid bereid is de subsidie voor het komende jaar door te trekken, terwijl de voortzetting nu dreigt te stranden doordat de gemeente Utrecht geen financiering meer beschikbaar wil stellen.

Waarom wil het ministerie wel verder investeren, maar de gemeente niet? Heeft het college onderzocht welke mogelijkheden er zijn om de landelijke en gemeentelijke financiering op elkaar te laten aansluiten? En waarom wordt de bereidheid van het ministerie niet benut om de voorziening duurzaam voort te zetten?

De gemeente zou juist moeten onderzoeken hoe deze financiering behouden kan blijven, in plaats van een initiatief dat al zoveel tijd en middelen heeft gekost voortijdig te beëindigen.

4. Waar kunnen deze vrouwen straks nog terecht?

De Vrouwenrechtswinkel bereikt een groep vrouwen voor wie de toegang tot het recht bepaald niet vanzelfsprekend is. Denk aan alleenstaande moeders die een gewelddadige relatie proberen te verlaten, slachtoffers van mensenhandel en vrouwen die hun woning dreigen te verliezen.

Formeel hebben deze vrouwen dezelfde rechten als ieder ander. Maar rechten op papier betekenen weinig als de praktijk deze vrouwen niet helpt. Deze vrouwen weten niet waar ze terechtkunnen met hun hulpvragen. Ze hebben geen idee, vaak door hun persoonlijke omstandigheden hoe ze juridisch passende hulp kunnen inschakelen.

De Vrouwenrechtswinkel Utrecht vangt deze vrouwen op, begeleidt hen, signaleert problemen en schakelt waar nodig gespecialiseerde juridische bijstand in. Als de gemeente de financiering stopzet, verdwijnt niet de behoefte aan hulp. Die behoefte komt alleen ergens anders terecht. Of vrouwen blijven noodgedwongen met hun problemen zitten.

Hoe gaat het college voorkomen dat deze vrouwen tussen wal en schip

vallen? **5. Waarom lukt het andere steden wel?**

Nederland kent meerdere vrouwenrechtswinkels, onder meer in Amsterdam, Nijmegen, Maastricht en Leiden. Utrecht heeft samen met Femmes For Freedom geïnvesteerd in de opbouw van een eigen voorziening, maar raakt die nu alweer kwijt.

Waarom kiest Utrecht ervoor om na één jaar te stoppen, terwijl de vraag groot is en de voorziening zich juist verder kan ontwikkelen

Nu de belangrijkste vraag: hoe serieus neemt Utrecht de rechten van vrouwen?

Toegang tot het recht is essentieel voor de bescherming van vrouwenrechten. Het maakt het verschil tussen rechten die alleen op papier bestaan en rechten die vrouwen daadwerkelijk kunnen uitoefenen.

Als gemeente kun je niet enerzijds het belang van gelijkwaardigheid en de positie van vrouwen onderschrijven en anderzijds afhaken zodra de bescherming daarvan structurele financiële inzet vraagt.

De Vrouwenrechtswinkel biedt Utrecht een concrete mogelijkheid om de rechtspositie van vrouwen te versterken. Het is daarom bijzonder teleurstellend dat deze voorziening al na één jaar moet verdwijnen.
Ons verzoek aan u als raadslid is om het college kritisch te bevragen op het besluit en aan te dringen op een oplossing waarmee de Vrouwenrechtswinkel behouden kan blijven. Niet alleen vanwege de investering die al is gedaan, maar vooral vanwege de vrouwen die deze hulp hard nodig hebben.

De centrale vraag is uiteindelijk simpel: als de gemeente Utrecht deze voorziening nu laat verdwijnen, hoe zorgt zij er dan voor dat de vrouwen die hiervan afhankelijk zijn daadwerkelijk toegang blijven houden tot juridische hulp?

Femmes For Freedom hoopt op uw steun en medewerking om gezamenlijk het voortbestaan van de Vrouwenrechtswinkel Utrecht te realiseren.